

βοηθώ

βοηθώ κ. **βοηθάω**, ρ. [<αρχ. βοηθῶ], βοηθῶ· χρησιμεύω, ωφελώ: «είναι τόσο χοντροκέφαλος, που δεν τον βοήθησαν οι συμβουλές μου». (Ακολουθούν 14 φρ.)·

- άγιε Νικόλα μου, βοήθα με. -Κούνα κι εσύ τα χέρια σου, βλ. λ. [χέρι](#)·

- αχόρταγο κι αχάριστο ποτέ σου μη βοηθάς, δεν πρέπει να βοηθούμε αναιδείς και ανάξιους ανθρώπους: «ακόμα και να εξαρτάται απόλυτα από σένα, αχόρταγο κι αχάριστο ποτέ σου μη βοηθάς»·

- βόηθα Παναγιά μου! ή βοήθα Παναγία μου! βλ. λ. Παναγιά·

- βόηθα Χριστέ και Παναγιά! ή βοήθα Χριστέ και Παναγιά! βλ. λ. [Χριστός](#)·

- βοηθήστε στραβοί τον ανοιχτομάτη, βλ. λ. [ανοιχτομάτης](#)·

- βοηθήστε στραβοί τον αόμματο, βλ. λ. [αόμματος](#)·

- δε με βοηθά η μνήμη μου, βλ. λ. [μνήμη](#)·

- είχαμε σκύλο κι εβόηθα το λύκο, βλ. λ. [λύκος](#)·

- εκεί που θα λέγαμε δόξα σοι ο Θεός, είπαμε βόηθα Παναγιά ή εκεί που θα λέγαμε δόξα σοι ο Θεός, είπαμε Παναγία βοήθα, βλ. λ. [Θεός](#)·

- όντας η τύχη σε βοηθά, μην την πισωκωλιάζεις, βλ. λ. [τύχη](#)·

- όταν η τύχη δε βοηθά, η γνώση δεν αξίζει, βλ. λ. [τύχη](#)·

- Παναγιά βόηθα! ή Παναγία βοήθα! βλ. λ. [Παναγία](#)·

- τον άγιο που σε βοηθά, μην τονε προσκυνάς, βλ. λ. [άγιος](#)·

- Χριστέ βόηθα! ή Χριστέ βοήθα! βλ. λ. [Χριστός](#)·